

Bidebitarte Kooperatiba - Ados Teatroa — Aurkezten dute /Presentan

INOR EZ

NADIE ESTÁ LEJOS

DAGGO

URRUN

Derechos Humanos a Escena 2023 - Giza Eskubideak Eszenara

• Ekoizpena / Una producción de:

• Laguntzaileak / Colaboran :

- "Inor ez dago urrun/Nadie está lejos" Bidebitarte Kooperatibak eta Ados Teatroak koproduzitutako performancea da, 2016tik "Derechos Humanos a Escena-Giza Eskubideak Eszenara" proiektua bultzatzen duena. Lan-ildo horrek Arte Eszenikoak erabiltzen ditu gizartea eraldatzeko tresna gisa.
- "Inor ez dago urrun/Nadie está lejos" proiektua oraindik martxan dagoen prozesu sortzailea da, **POBREZIA, ETXEGABETASUN EDO ZAHURGARRITASUN EKONOMIKOKO EGOERAN DAUDEN PERTSONEKIN.**
- Dokumental baten ekoizpenarekin hasi zen, Donostiako Giza Eskubideen Nazioarteko Zinemaldian estreinatua, eta orain, kalean edo antzerkiz kanpoko espazioetan ikusteko performance/ikuskizun hau estreinatuko du.
- Diziplinarteko ikuskizuna da, arte eszenikoak, plastikoak eta diseinua barne hartzen dituena.

Proiektuak arte eszeniko eta plastikoetako profesionalak eta pobrezia edo etxegabetasun egoeran dauden pertsona talde bat inplikatzeko, eta 'Giza Eskubideak Eszenara' programaren barruan kokatzen da. Lan-ildo horren bidez, ingurunea eta gizartea eraldatu nahi dira, artearen bidezko sorkuntzaren bidez, Giza Eskubideen inguruko hausnarketa-prozesu bat irekiz.

Bidebitarte mikrokooperatiba nafarraren eta Ados Teatroa antzerki konpainiaren arteko lankidetzak da, Arte Eszenikoetako profesionalen talde tekniko batekin. Honako hauek osatuko dute zerrenda: artista plastiko bat, zuzeneko mural bat egingo duena; ebanista bat, berrerabilitako materialekin aukeratuak erabiltzeko dituenak; eta pobrezia edo etxegabetasuneko egoeran dauden 5 aktore, hauei ahotza emanez eta gizarteak ikusezintzat duen arazo baten errealitatea erakutsiz.

Lan-metodologiak elkarlaneko sorkuntza kulturala erabiltzen du kolektibo honen ikuspegi positiboa bultzatzeko eta eraldatzeko tresna gisa, eta honekin batera ahaldundutako prozesuak sortzen ditu.

Ikuskizuna diziplina anitzeko 'work in progress' baten barruan sortzea

"Inor ez dago urrun/Nadie está lejos" diziplina anitzeko proiektua 45 "-ko dokumental baten ekoizpenarekin hasi zen. Dokumental horrek Iruñeko PARIS 365 jangela solidarioaren erabiltzaile talde baten esperientzia jasotzen du, Ados Teatroa konpainiarekin batera Aporofobia STOP ikuskizunaren sormen prozesuan parte hartzen dutenak. Proiektuak Gizarte Antzerkiaren Ars Mediterranea 2022 Saria jaso berri du, eta urte osoan zehar, ikuskizuna sortzearekin eta erakustearekin batera, jantokiko erabiltzaileen bizitzak eta sortze-prozesuaren faseak erakusten dizkigu, lehen bileretatik azken antzezpenetara, prozesuak berak pertsona horiek nola eraldatzen dituen ikusteko aukera emanez. Dokumentala Donostiako azken Giza Eskubideen Nazioarteko Zinemaldian estreinatu zen.

Orain estreinatuko den performancea kanpaina global batean txertatzen da Euskadin eta Nafarroan, eta, gainera, dokumental horren proiektioak eta pobrezia egoeran dauden pertsonen sortutako altzarien erakusketak (aulki multzo bat) biltzen ditu. Pieza paregabe horiek (horietako batzuk zuzenean sortzen dira performancea bera garatzen den bitartean) Curro Claret diseinatzaile kataluniarraren gainbegiradapean egiten dira, Traperos de Emaus-ek bildutako hondakinezko materialetan oinarrituta, kolektibo horretako pertsonentzat ezohiko sormen-espazio bat ahalbidetuz.

"Inor ez dago urrun/Nadie está lejos" proiektuak planteatzen duen ekintza-kate hori (KALEA - ERAKUSKETAK - PROIEKZIOAK) multzo integratu bat da, eta publikoaren (herritarren) kontzientzia piztu nahi du pobrezia eta bazterkeriaren inguruan, edonorri gerta dakioketako muturreko prekarietate egoera batetara iristea, nahikoa da eta kontrako zirkustantzia batzuk kateatzea bata bestearen atzetik.

Lan egiteko modu hau, etengabe eraikitzen ari den prozesua da, klixek edo aurreiritziak saihestu nahi ditu, eta sorkuntza elkarrizketaren bidez, elkarreraginean eta aniztasunaren kudeaketan oinarritzen da. Hain zuzen hau da Derechos Humanos a Eszena- Giza Eskubideak Eszenarako DNA osatzen duena 2016tik.

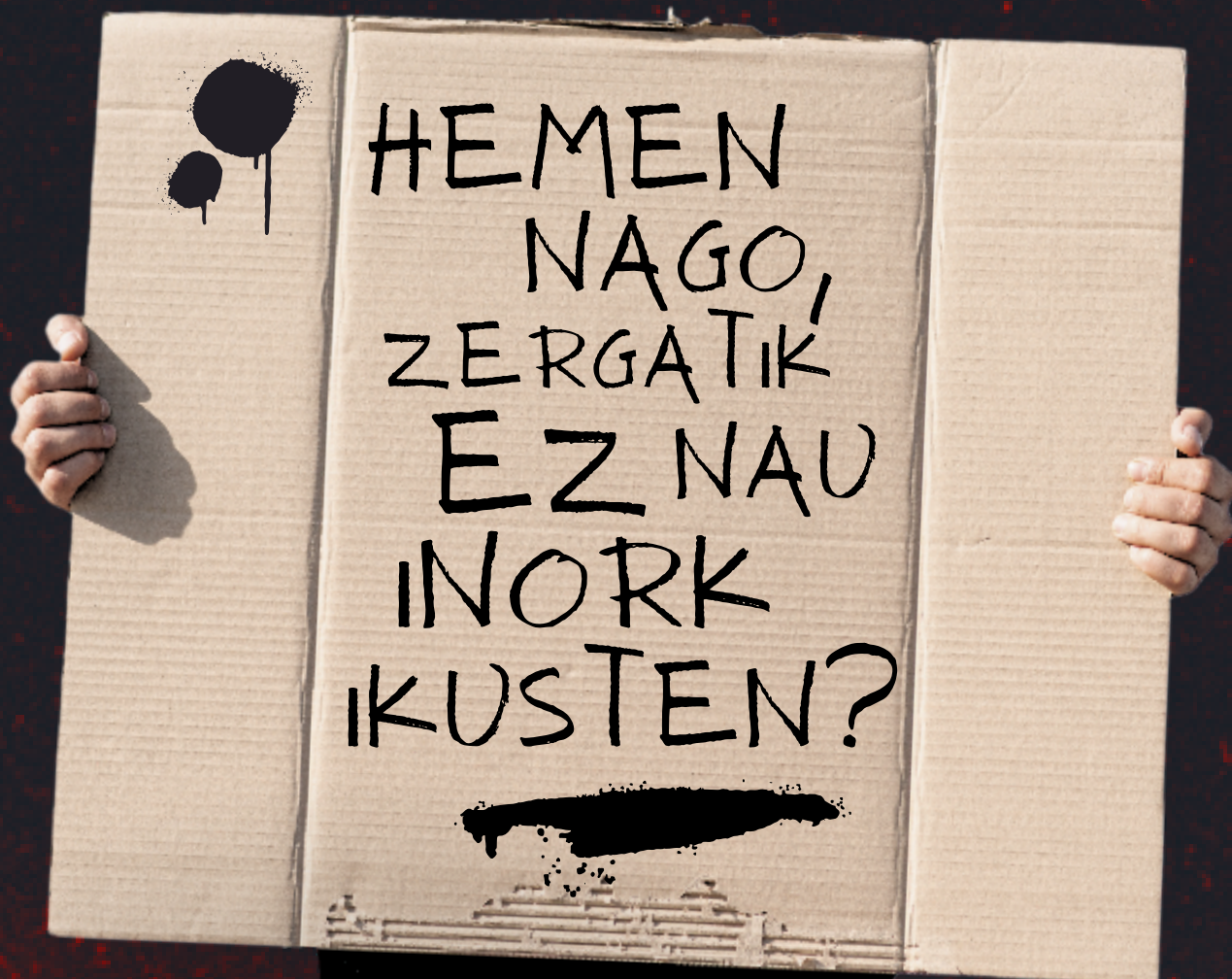

Antze lanaren sinopsia

Aporofobia Adela Cortina filosofoak sortutako termino bat da, pobreekiko gutxiespena, beldurra edo gorrotoa definitzeko, sarritan beste gaitz batzuen jatorrian dagoena, hala nola xenofobia, homofobia, arrazakeria, etab.

Pobrezia edo etxegabetasuna ez dira inoren berezko ezaugarriak, baizik eta faktore askoren ondorioz irits daitekeen egoera bat. Pobrezia forma berri asko daude, besteak beste, unibertsitarioak, lana duten baina etxebizitza bat eskuratzeko adina irabazten ez duten pertsonak, edo bat-batean lanik gabe dauden gurasoak. Inor ez dago pobreziatik edo bere burua kalean ikustetik salbu. Inor ez dago (gaude) urrun. Nahikoa da kontrako zirkunstantzia batzuk bata bestearen atzetik kateatzea.

Inor ez dago urrun performancearen hizkuntzatik egindako gogoeta bat da, gizartean dagoen aporofobiaren fenomenoari buruzkoa, arte eszeniko eta plastikoetako profesionalek, eta pobrezia edo etxegabetasun egoeran dauden pertsonak elkarlanean egina da.

Dokumentalaren sinopsia

Iraupena: 45'

- **Zuzendaritza:** José Antonio Vitoria.
- **Ekoizpena:** Ados Filmak, Bidebitarte Kooperatiba.
- **Ekoizpen exekutiboa:** José Antonio Vitoria.
- **Gidoia:** José Antonio Vitoria.
- **Eszena-zuzendaritza:** Garbi Losada.
- **Dramaturgia:** Garbi Losada, José Antonio Vitoria.
- **Argazkia:** Beñat Revuelta.
- **Musika:** Javier Asín.
- **Muntaketa:** Beñat Revuelta, Rubén Prieto.
- **Aktoreak:** Andrea Segovia, Dante Calderón, Javier Asín, Iris Cárdenas, Marcos Iranzo, Marta Antoñana, Maynor Ramos, Mila Espiga, Naoufal Amih, Rubén Saunier.

Pobrezia, etxegabetasun edo kalteberatasun ekonomikoko egoeran dauden pertsona talde baten esperientzia jasotzen du dokumentalak eta, bereziki, Iruñeko PARIS 365 jangela solidarioko erabiltzaileenak. Haiek, Ados Teatroa antzerki taldearekin batera, Aporofobia STOP ikuskizunaren sortze-prozesuan parte hartzen dute. Antzerki Sozialaren Ars Mediterranea 2022 Saria jaso berri duen proiektuak arte eszenikoak erabiltzen ditu kolektibo hori positiboan ikusarazteko eta eraldatzeko tresna gisa.

Ikuskizuna sortzearekin eta erakustearrekin batera, dokumentalak jantokiko erabiltzaileen bizitzak eta sortze-prozesuaren faseak erakusten dizkigu urte osoan zehar, lehen bileretatik azken emanaldietara, prozesuak berak pertsona horiek nola eraldatzen dituen ikusteko aukera emanez.

